

Dosarul nr.2ra-1649/22
2-20017757-01-2ra-18112022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: A. Ojoga)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Instituției Publice ”Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Instituției Publice ”Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău” împotriva lui Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, prin care s-a admis apelul declarat de Cobîlaș Dimitrii, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 septembrie 2021, și adoptat o decizie de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 07 februarie 2020, S.A. „Termoelectrica” în interesele Instituției Publice ”Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana privind încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivare, a invocat că în baza contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr.476 din 01 noiembrie 2007 încheiat între SA Termoelectrica și Instituția Publică Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău, aceasta și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 28 ianuarie 2020, datoria la consumul de energie termică constituie suma de 172 313,39 lei, IP Școala Profesională nr.5 devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

Instituția Publică Școala Profesională nr.5 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

Instituția Publică Școala Profesională nr.5 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pe pârâții Dimitrii Cobîlaș și Ana Dragan, pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 3252,39 lei, acumulată până în luna decembrie 2019, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată.

Astfel, IP Școala Profesională nr.5 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care o pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind de fapt debitor, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

Potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. XXX din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa XX sunt înregistrați pârâții Dimitrii Cobîlaș și Ana Dragan.

Informația privind situația despre achitarea pentru energia termică, arată că pârâții, domiciliați în apartamentul nr. XXX din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa XXX, pentru perioada până în luna decembrie 2019 au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 3 252,39 lei.

Reclamanta în interesele debitorului său IP Școala Profesională nr.5 a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților Dimitrii Cobîlaș și Dragan Ana în beneficiul IP Școala Profesională nr.5 mun. Chișinău, a sumei de 3 252,39 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, și încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 septembrie 2021, acțiunea a fost admisă.

S-a încasat în mod solidar de la Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana în beneficiul IP Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău datoria pentru consumul energiei termice acumulată în perioada de până în decembrie 2019, în mărime de 3 252,39 lei.

S-a încasat în mod solidar de la Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana în beneficiul SA Termoelectrica taxa de stat în mărime de 270 lei (două sute șaptezeci lei).

S-a încasat în mod solidar de la Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana în bugetul de stat cheltuielile suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei în mărime de 63,55 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 octombrie 2021, Cobîlaș Dimitrii, reprezentat de avocatul Victor Ciumac a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 septembrie 2021, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, s-a admis apelul declarat de Cobîlaș Dimitrii, reprezentat de avocatul Victor Ciumac.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 septembrie 2021, și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA Termoelectrica în interesele debitorului său IP Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău împotriva lui Cobîlaș Dimitrii și Ana Dragan, privind încasarea, în mod

solidar, a datoriei și cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana în beneficiul IP Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău datoria pentru consumul energiei termice acumulată în perioada februarie 2017- decembrie 2019, în mărime de 1323,64 lei.

S-a încasat în mod solidar de la Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana în beneficiul SA Termoelectrica taxa de stat în mărime de 270 lei.

În rest cererea de chemare în judecată, s-a respins, ca tardivă.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că potrivit facturii emisă de SRL Info-Bon și conform listei calculului și achitării pe energia termică pentru perioada ianuarie 2015 - decembrie 2019, Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana au acumulat o datorie pentru consumul energiei termice (încălzire și prepararea apei calde), în sumă de 3 252,39 lei la locul de consum apartamentului nr.37 din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 41/1, bloc locativ și gestionat de IP Școala Profesională nr.5.

Astfel, în temeiul pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 și art.25 al Legii nr. 802/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală și art. 51 alin. (1) Legii nr. 75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe Cobîlaș Dimitrii și Dragan Ana au obligația legală de a achita serviciile de gospodărie comunală și serviciile prestate necontorizate în locuința lor, conform facturilor primite și în termenul prevăzut de acestea.

Totodată, instanța de apel a conchis că pretențiile înaintate de SA „Termoelectrica” până la 06 februarie 2017 inclusiv, sunt prescrise, în temeiul art. 267 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 01.03.2019).

Cererea de chemare în judecată a fost depusă la 07 februarie 2020, iar termenul de prescripție nu a fost întrerupt, și astfel, sunt tardive pretențiile privind încasarea datoriei pe perioada anterioară, de până la data de 06 februarie 2017.

Din informația prezentată despre achitarea serviciilor comunale instanța a reținut că pârâți nu au efectuat achitări pentru perioada solicitată, ceea ce denotă că termenul de prescripție nu a fost întrerupt. Astfel, termenul de prescripție a fost omis pentru încasarea datoriei pentru serviciile prestate pe un termen mai mare de trei ani.

Prestațiile de furnizare a energiei termice au caracter succesiv, fiind scadente în fiecare lună, și respectiv, în partea încasării sumei de 1928,75 lei, pentru perioada de până în luna ianuarie 2017, inclusiv, acțiunea este prescrisă de drept.

Ca urmare, instanța de apel a considerat întemeiată acțiunea parțial și a dispus încasării datoriei la plata pentru energia termică prestată în mărime de 1323,64 lei, pentru perioada februarie 2017-decembrie 2019.

La 07 noiembrie 2022, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Instituției Publice „Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivare a invocat că soluția instanței de apel este neîntemeiată și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Examinând cauza instanța de apel a încălcat și aplicat eronat prevederile art.395 alin.(1) Cod civil.

Este lipsită de substanță constatarea instanței de apel privind caracterul prescris al datoriei pentru perioada de până la 06 februarie 2017, în condițiile în care cererea chemare de chemare în judecată a fost depusă la 07 februarie 2020, iar termenul de prescripție nu a fost întrerupt.

Recurenta a susținut instanța de apel nu și-a motivat concluziile pe probe administrate, interpretând eronat termenul de prescripție.

Astfel, examinând cauza instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, iar concluzia referitor la respingerea tardivitatea acțiunii până în februarie 2017, este neîntemeiată și contrară normelor de drept aplicabile situației.

În opinia recurentului instanța de apel nu a cercetat probele corect, iar ca urmare a emis o decizie greșită.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin.(2) lit. a), b) și c) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 15 iunie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit informației de la fila dosarului 126 instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 07 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice. Respectiv, cererea de recurs declarată la 07 noiembrie 2022, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 18 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii.

Până la data examinării recursului intimații nu au manifestata opțiunea de a depune referință asupra recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea

recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Instituției Publice ”Școala Profesională nr.5 din

mun. Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Instituției Publice ”Școala Profesională nr.5 din mun. Chișinău”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh